

CZU 343.98

DOI 10.5281/zenodo.6831346

ANALIZA CONCEPTULUI DE CRIMINALITATE VIOLENTĂ

Ion ROTARU,
doctorand

Criminalitatea violentă permanent a fost catalogată ca un fenomen antisocial periculos, consecințele căreia cu greu pot fi subestimate. Ea este asociată în primul rând cu încălcarea drepturilor persoanei și inviolabilității acesteia. Violența distruge personalitatea omului, bazele morale ale societății, împiedică dezvoltarea economică, creșterea bunăstării materiale și spirituale, amenință suveranitatea națională și relațiile dintre state. Ca o consecință a criminalității violente, în societate apare sentimentul de frică pentru propria siguranță și siguranța celor apropiați, ceea ce duce ulterior la privarea de bucuria vieții, formarea cazurilor de suspiciuni, răzbunare, furie, tulburări neuro-psihice și suferințe umane grave.

Cuvinte-cheie: noțiune, concept, crime, criminalitate, violență, criminalitate violentă, violență fizică, violență psihică.

ANALYSIS OF THE CONCEPT OF VIOLENT CRIME

Ion ROTARU,
PhD student

Permanently violent crime has been seen as a dangerous antisocial phenomenon, the consequences of which can hardly be underestimated. It is primarily associated with a violation of human rights and inviolability. Violence destroys a person's personality, the moral foundations of society, impedes economic development, increases material and spiritual well-being, threatens national sovereignty and relations between states. As a consequence of violent crime, there is a feeling of fear in society for one's own safety and the safety of those close to them, which later leads to deprivation of the joy of life, the formation of cases of suspicion, revenge, anger, neuro-mental disorders and serious human suffering.

Keywords: notion, concept, crimes, crime, violence, violent crime, physical violence, mental violence.

Introducere. Criminalitatea a devenit una din cele mai mari probleme a societății contemporane, ce provoacă zilnic daune enorme de ordin fizic, material și moral. Aceasta reprezintă un fenomen negativ, consecințele fiind considerabile. Infracțiunile cauzează pagube irecuperabile personalității, economiei, ordinii și securității publice, organelor statale și obștești, ecologiei, precum și altor obiecte de atenție [3, p.13].

Numeroși doctrinari au acordat o atenție deosebită acestui fenomen, încercând să dea o noțiune deplină a criminalității. Astfel, Narcis Giurgiu menționează că prin criminalitate se înțelege „fenomenul social de masă care cuprinde totalitatea infracțiunilor săvârșite în decursul întregii evoluții umane sau în raport cu anumite civilizații, epoci, intervale de timp ori spații geografice determinate” [1, p.250].

Gheorghe Gladchi specifică că „criminalitatea este un fenomen social-juridic negativ, care își are legitățile sale, se caracterizează prin

Introduction. Crime has become one of the biggest problems of contemporary society, causing enormous physical, material and moral damage every day. This is a negative phenomenon, with considerable consequences. Crimes cause irrecoverable damage to the personality, economy, public order and security, state and public bodies, the environment, and other objects of attack. [3, p.13].

Many doctrinaires have paid special attention to this phenomenon, trying to give a full notion of crime. Thus, Narcis Giurgiu mentions that by crime is meant „the mass social phenomenon that includes all crimes committed during the entire human evolution or in relation to certain civilizations, eras, time intervals or certain geographical areas” [1, p.250].

Gheorghe Gladchi specifies that „crime is a negative social-legal phenomenon, which has its legitimacy, is characterized by quantitative and qualitative features, has harmful conse-

trăsături cantitative și calitative, are consecințe dăunătoare pentru societate și necesită măsuri specifice de influență anticrimă” [2, p.16].

Împărtășim pe deplin noțiunea dată de către autorul lurii Larii, precum că „criminalitatea reprezintă un fenomen social-juridic negativ cu caracter de masă, variabil din punct de vedere istoric, care este constituit din totalitatea infracțiunilor comise pe un anumit teritoriu, într-o perioadă determinată de timp, ce se caracterizează prin indicatori cantitativi (nivelul, dinamica) și calitativi (structura, caracterul)” [3, p.12]. După părerea noastră, noțiunea în cauză prevede toate elementele importante din punctul de vedere criminologic al acestui fenomen.

Analiza criminalității este efectuată de către doctrinari atât la nivel general (analiza criminalității în ansamblu), cât și individual (analiza anumitor tipuri de criminalitate: violentă feminină sau a minorilor etc.).

Metode și materiale aplicate. La elaborarea studiului dat au fost utilizate următoarele metode de cercetare, cum ar fi: metoda logică, metoda analizei, metoda sintezei, metoda sistemică etc. Baza teoretică a cercetării o constituie lucrările autorilor consacrați în domeniul criminologiei, după cum urmează: Iu. Larii, G. Gladchi, A. Долговой, В. Малков, Э.Побегайло și alții.

Rezultatele obținute și discuții. Una din cele mai periculoase forme a criminalității o reprezintă criminalitatea violentă. Existența criminalității violente în Republica Moldova se datorează etapei de dezvoltare în care se află statul la momentul actual. Anume schimbările ideologice, politice, social-economice și juridice care se produc în țara noastră, duc la instabilitatea pilonilor ce stau la baza securității statului și populației. Drept urmare, ca o consecință a instabilității date în societate, apare fenomenul de violență.

Criminalitatea violentă depășește cu mult celelalte tipuri de criminalitate datorită gradului de pericolozitate și gravității consecințelor ce pot surveni. Aceasta provoacă daune enorme, uneori ireparabile, societății. Făptuitorii unor astfel de crime răspândesc stereotipul comportamentului agresiv-violent în societate, iar faptele lor sunt cele mai condamnabile din punctul de vedere al moralității universale.

Genul dat de criminalitate atentează cel mai mult asupra valorilor și relațiilor sociale condiționate de protejarea vieții, sănătății și

quences for society and requires specific measures of anti-crime influence” [2, p.16].

We fully support the notion given by the author of Larii lurie, that “crime is a negative social-legal phenomenon of a mass character, historically variable, which consists of all the crimes committed in a certain territory, in a determined period of time, which is characterized by quantitative indicators (level, dynamics) and qualitative (structure, character)” [3, p.12]. In our opinion, the notion in question provides all the criminologically important elements of this phenomenon.

Crime analysis is performed by doctrinaires both at a general level (crime analysis as a whole) and individually (analysis of certain types of crime: violent, female, juvenile, etc.).

Methods and materials applied. The following research methods were used in the elaboration of this study, such as: logical method, analysis method, synthesis method, systemic method, etc. The theoretical basis of the research is the works of established authors in the field of criminology, as follows: Larii Iu., Gladchi G., Долговой А., Малков В., Побегайло Э. and others.

The results obtained and discussions. One of the most dangerous forms of crime is violent crime.

The existence of violent crime in the Republic of Moldova is due to the current stage of development of the state. Namely the ideological, political, socio-economic and legal changes that take place in our country, lead to the instability of the pillars that underlie the security of the state and the population. As a result, as a consequence of the instability in society, the phenomenon of violence appears.

Violent crime far exceeds other types of crime due to the degree of danger and the severity of the consequences that may occur. This causes enormous, sometimes irreparable, damage to society. The perpetrators of such crimes spread the stereotype of aggressive-violent behavior in society, and their deeds are the most condemned in terms of universal morality.

This type of crime focuses on the values and social relationships conditioned by the protection of the person’s life, health and bodily integrity, by applying or attempting to apply

integrității corporale a persoanei, prin aplicarea sau încercarea de a aplica violența fizică și/ sau amenințarea cu aplicarea acesteia.

În literatura de specialitate, criminalitatea violentă este înțeleasă ca o parte semnificativă a atentatelor criminale, în care violența fizică și psihică asupra unei persoane reprezintă o modalitate de realizare a criminalilor și un mijloc de atingere a scopurilor antisociale.

Pentru a putea înțelege problematica criminalității violente, este necesar inițial de a formula sau de a da o noțiune corectă acesteia. Se poate specifica că criminalitatea violentă reprezintă anumite acte periculoase, care sunt interzise de legislația penală, pasibile de răspundere penală, comise de o persoană vinovată, prin diverse metode violente sau cu aplicarea violenței, pentru a obține un anumit rezultat criminal urmărit.

În viziunea lui А.И. Долговой, criminalitatea violentă „este o combinație a crimelor care se caracterizează prin folosirea violenței penale” [10, p.560].

В. Д. Малков definește criminalitatea violentă ca o totalitate de infracțiuni, comise cu folosirea forței fizice sau cu amenințarea folosirii acesteia, având scopul principal imediat de a priva o persoană de viață sau de a-i dăuna sănătății acesteia, integrității corporale (inclusiv sexuale), libertății fizice împotriva voinței sale [12, p.232].

Gheorghe Gladchi specifică că „criminalitatea de violență reprezintă totalitatea infracțiunilor săvârșite cu aplicarea sau amenințarea aplicării violenței fizice împotriva persoanei. Aceste infracțiuni sunt comise cu intenție și atentează la același obiect – relațiile sociale, nucleul cărora constituie apărarea integrității fizice a persoanei” [2, p.204].

Cea mai des întâlnită noțiune a criminalității violente în manualele de criminologie este cea a lui Э.Ф. Поберайло. El o definește ca pe „o formă de patologie socială cu un grad ridicat de pericol public, exprimată prin reproducerea constantă și relativ masivă a unor acte de violență fizică și psihică, interzise de legea penală, împotriva unei persoane” [13, p.72].

Analizând mai multe surse, putem observa că principalul element caracteristic în majoritatea noțiunilor de „criminalitate violentă” îl constituie noțiunea de violență. În materia dreptului penal și criminologiei, conceptul de violență are mai multe sensuri, nu doar cea de agresiune fizică. Drept urmare, termenul de

physical violence and / or threatening to use it.

In the literature, violent crime is understood as a significant part of criminal attacks, in which physical and mental violence against a person is a way to achieve them and a means of achieving antisocial goals.

In order to be able to understand the issue of violent crime, it is necessary first to formulate or give a correct notion of it. By trying to formulate such a notion on its own, without informing us and without analyzing various sources, it can be specified that violent crime is a dangerous act, which is prohibited by criminal law, liable to criminal liability, committed by a person guilty, by various violent methods or with the application of violence, in order to obtain a certain criminal result pursued.

In the vision of А.И. Долговой violent crime „is a combination of crimes characterized by the use of criminal violence” [10, p.560].

В. Д. Малков defines violent crime as a totality of crimes, committed with or threatening the use of physical force, with the immediate aim of depriving a person of life or harming his or her health, physical liberty, bodily integrity (including sexuality) against his or her will , as well as other persons who have committed crimes for a certain period in a certain territory [12, p.232].

Gheorghe Gladchi specifies that “the crime of violence represents the totality of the crimes committed with the application or threat of the application of physical violence against the person. These crimes are committed with intent and attack the same object - social relations, the core of which is to defend the physical integrity of the person „ [2, p.204].

The most common notion of violent crime in criminology textbooks is that of Поберайло Э.Ф. He defines it as „a form of social pathology with a high degree of public danger, expressed by the constant and relatively massive reproduction of acts of physical and mental violence, prohibited by criminal law, against a person” [13, p.72].

Analyzing several sources, we can see that the main characteristic element in most notions of „violent crime” is the notion of violence. In the field of criminal law and criminology, the concept of violence has several mean-

violență include în sine atât violența fizică cât și cea psihică. Astfel, violența fizică este un act ilegal intenționat, exprimat în impactul asupra corpului altei persoane, împotriva voinței acesteia și care are drept scop aducerea unui prejudiciu fizic acestei persoane. Violența psihică reprezintă intimidarea unei persoane prin amenințarea cu folosirea violenței fizice împotriva sa.

În manualul său de criminologie, A.И. Долговой definește violența fizică ca acele „acțiuni asociate cu privarea de viața unei persoane, dăunând stării sale fizice, somatice”; iar violența psihică - „acțiuni care duc direct la traume: amenințări, insulte, calomnie, șantaj, discreditare, coerciție și constrângere, obstrucție, restricționarea libertății voinței unei persoane” [10, p.561-562].

Necesită de a menționa faptul că violența nu provoacă întotdeauna vătămări fizice persoane. Spre exemplu, în momentul în care criminalul având drept scop de a atenta la viața și sănătatea victimei, trage din o arma de foc în direcția acesteia și ratează, corpul fizic al victimei nu are de suferit în niciun fel. Prin urmare, violența ar trebui înțeleasă ca acele acțiuni care au drept scop aducerea unui prejudiciu fizic unei persoane.

Bazându-ne pe cele specificate anterior, observăm că, în funcție de natura violenței, criminalitatea violentă se împarte în: crime comise cu aplicarea violenței fizice și crime comise prin aplicarea violenței psihice. Grupul de infracțiuni din aceste două categorii sunt absolut identice, singura diferență o reprezintă modalitatea prin care se realizează.

În concluzie, putem specifica că o trăsătură caracteristică a criminalității violente o reprezintă violența fizică sau amenințarea utilizării acesteia împotriva unei persoane, încălcarea drepturilor omului la viață, sănătate și alte interese protejate de lege.

Criminalitatea violentă se caracterizează printr-un grup de infracțiuni ce au la baza sa anumite trăsături comune. Asemănarea acestor infracțiuni se exprimă, în primul rând, în metoda prin care sunt săvârșite, și anume, prin folosirea violenței sau amenințarea cu violența împotriva unei persoane. Această metodă constituie într-un element obligatoriu ce caracterizează latura obiectivă a infracțiunilor în dispoziția unui număr concret de norme penale. De cele mai dese ori, în normele penale se

ings, not just that of physical aggression. As a result, the term violence includes both physical and mental violence. Thus, physical violence is an intentional illegal act, expressed in the impact on the body of another person, against his will and which aims to inflict physical harm on that person. Psychic violence is intimidating a person by threatening to use physical violence against him or her.

In his criminology textbook, A.И. Долговой, defines physical violence as those „actions associated with the deprivation of a person’s life, damaging his physical condition, somatic”; and mental violence - „actions that lead directly to trauma: threats, insults, slander, blackmail, discredit, coercion and coercion, obstruction, restriction of a person’s freedom of will” [10, p.561-562].

It is important to note that violence does not always cause physical harm to a person. For example, when the killer, aiming to harm the victim’s calves and health, shoots a firearm in its direction and misses, the victim’s physical body does not suffer in any way. Therefore, violence should be understood as those actions aimed at causing physical harm to a person.

Based on the above, we note that, depending on the nature of the violence, violent crime is divided into: crimes committed with the application of physical violence and crimes committed through the application of mental violence. The group of crimes in these two categories are absolutely identical, the only difference being the way they are done.

In conclusion, we can specify that a characteristic feature of violent crime is physical violence or the threat of its use against a person, violation of human rights to life, health and other interests protected by law.

Violent crime is characterized by a group of crimes that are based on certain common features. The similarity of these crimes is expressed, first of all, in the method by which they are committed, namely, by the use of violence or the threat of violence against a person. This method is provided as a mandatory element that characterizes the objective side of the offenses in the provision of a specific number of criminal rules. In most cases, criminal law explicitly states the application of violence

indică în mod expres aplicarea violenței sau amenințarea folosirii acesteia. În unele cazuri sunt prevăzute acțiuni sau împrejurări care, prin natura lor, constituie violență sau pot fi exprimate prin violență, sau sunt indicate consecințele violenței sub forma provocării decesului sau vătămării corporale. Aceste norme sunt cuprinse în diferite capitole ale Părții Speciale a Codului Penal.

Drept urmare, criminalitatea violentă poate include în sine două categorii de infracțiuni: infracțiuni violente tipice și infracțiuni violente atipice.

1. Infracțiuni violente tipice sunt infracțiunile săvârșite cu aplicarea sau cu amenințarea aplicării violenței în scopul provocării unor daune vieții, sănătății, integrității corporale, libertății fizice sau psihice a persoanei. După natura lor juridică, aceste infracțiuni atentează în mod principal, efectiv și direct la atributele ce caracterizează personalitatea umană. Obiectul juridic special al acestor infracțiuni îl constituie doar relațiile sociale ce sunt condiționate de protejarea personalității umane, iar mecanismul de comitere a acestora implică aplicarea de fiecare dată a violenței fizice sau psihice. Din categoria acestor infracțiuni fac parte: omorul intenționat (art. 145 C.pen.); omorul săvârșit în stare de afect (art. 146 C.pen.); pruncuciderea (art. 147 C.pen.); lipsirea de viață la dorința persoanei sau eutanasia (art. 148 C. pen.); determinarea la sinucidere (art. 150 C.pen.); vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății (art. 151 C.pen.); vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății (art. 151 C.pen.); amenințarea cu omor sau cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății (art. 155 C.pen.); răpirea unei persoane (art. 164 C.pen.); privațiunea ilegală de liberate (art. 166 C.pen.); traficul de ființe umane (art. 165 C.pen.); violul (art. 171 C.pen.); acțiuni violente cu caracter sexual (art. 172 C.pen.); traficul de copii (art. 206 C.pen.); violența în familie (art. 201¹ C.pen.) etc [4, p.7-8].

2. Infracțiuni violente atipice sunt infracțiunile săvârșite cu aplicarea sau cu amenințarea aplicării violenței, scopul principal al cărora nu-l constituie provocarea unor daune vieții, sănătății, integrității corporale, libertății fizice sau psihice a persoanei. La aceste tipuri de infracțiuni violența fizică sau psihică nu reprezintă scopul principal pe care

or the threat of its use. In some cases, actions or circumstances are provided which, by their nature, constitute violence or may be expressed as violence, or the consequences of violence in the form of causing death or personal injury are indicated. These rules are contained in various chapters of the Special Part of the Criminal Code.

As a result, violent crime can include two categories of crime: typical violent crime and atypical violent crime.

1. Typical violent crimes are crimes committed with or threatening to inflict violence in order to cause harm to a person's life, health, bodily integrity, physical or mental liberty. According to their legal nature, these crimes mainly, effectively and directly attack the attributes that characterize the human personality. The special legal object of these crimes is only the social relations that are conditioned by the protection of the human personality, and the mechanism of committing them implies the application of physical or mental violence every time. The category of these crimes includes: intentional murder (art. 145 of the Penal Code); the murder committed in a state of affection (art. 146 of the Penal Code); infanticide (art. 147 of the Penal Code); lack of life at the will of the person or euthanasia (art. 148 of the Penal Code); determination to commit suicide (art. 150 of the Penal Code); serious intentional injury to bodily integrity or health (art. 151 of the Penal Code); average intentional injury to bodily integrity or health (art. 151 Penal Code); the threat of murder or serious injury to bodily integrity or health (art. 155 of the Penal Code); the abduction of a person (art. 164 of the Penal Code); illegal deprivation of liberty (art. 166 of the Penal Code); trafficking in human beings (art. 165 of the Penal Code); rape (art. 171 of the Penal Code); violent acts of a sexual nature (art. 172 of the Penal Code); child trafficking (art. 206 of the Penal Code); domestic violence (art. 201¹ Criminal Code) etc. [4, p.7-8].

2. Atypical violent crimes are crimes committed with or with the threat of violence, the main purpose of which is not to cause harm to life, health, bodily integrity, physical or mental liberty of the person. In these types of crimes, physical or mental violence is not the main goal

dorește să-l atingă făptuitorul. Realmente, făptuitorul utilizează violența în calitate de mijloc pentru a-și satisface alte scopuri. Din categoria respectivă fac parte infracțiunile precum: jaful violent (art. 187 alin. (2) lit. e) C.pen.); tâlhăria (art. 188 C.pen.); șantajul (art. 189 C.pen.); actul terorist (art. 287 C.pen.); huliganismul violent (art. 287 C.pen.) [4, p.8].

Printre cele mai importante și des întâlnite categorii de infracțiuni caracteristice criminalității violente se regăsesc infracțiunile de omor, vătămările sănătății și integrității corporale, viol și huliganism violent. Aceste infracțiuni se caracterizează printr-un mecanism socio-psihologic al comportamentului criminal, bazat pe o atitudine agresivă și disprețuitoare față de oameni, inviolabilitatea vieții, sănătatea, onoarea și demnitatea acestora.

Nu putem fi de acord cu cele specificate de către autorul Gheorghe Gladchi, precum că „criminalitatea de violență nu cuprinde tâlhăria, jaful, răpirea unei persoane, privațiunea ilegală de libertate, internarea ilegală într-o instituție psihiatrică, luarea de ostatici, terorismul etc., la săvârșirea cărora violența se manifestă ca instrument, adică este aplicată doar ca mijloc de atingere a scopului cupidant, politic, etc.". Protejarea vieții, sănătății și integrității corporale a persoanei constituie un obiectiv important al legiuitorului. Infracțiunile specificate anterior atentează la două obiecte protejate de către legea penală, al doilea fiind cel specificat anterior. Drept urmare, orice infracțiune, care se realizează prin aplicarea violenței și atentează asupra vieții, sănătății și integrității corporale a persoanei, se regăsește în grupul infracțiunilor ce reprezintă criminalitatea violentă.

Necesită de specificat că nu doar metoda violentă este comună pentru toate aceste tipuri de infracțiuni, ci și deținerea anumitor trăsături similare. Definiția infracțiunilor violente și gama lor este asociată cu stabilirea altor grupuri de trăsături comune tuturor infracțiunilor violente, care le deosebesc de alte acțiuni ce sunt atât criminale, cât și non-criminale.

Deci, semne comune tuturor crimelor violente sunt:

- 1) activitatea infracțională;
- 2) un obiect omogen de atentare (relații sociale condiționate de protejarea persoanei);
- 3) aceeași metodă de acțiune care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii

that the perpetrator wants to achieve. Actually, the perpetrator uses violence as a means to other ends. The respective category includes crimes such as: violent robbery (art. 187 para. (2) letter e) C.pen.); robbery (art. 188 C.pen.); blackmail (art. 189 of the Penal Code); the terrorist act (art. 287 of the Penal Code); violent hooliganism (art. 287 C.pen.) etc [4, p.8].

Among the most important and common categories of crimes characteristic of violent crime are the crimes of murder, harm to health and integrity, rape and violent hooliganism. These crimes are characterized by a socio-psychological mechanism of criminal behavior, based on an aggressive and contemptuous attitude towards people, the inviolability of life, their health, honor and dignity.

We cannot agree with those specified by the author Gheorghe Gladchi, as "the crime of violence does not include robbery, robbery, abduction of a person, illegal deprivation of liberty, illegal detention in a psychiatric institution, hostage-taking, terrorism, etc. , at the commission of which violence is manifested as an instrument, ie it is applied only as a means of achieving the greedy, political, etc. goal ". Protecting a person's life, health and bodily integrity is an important goal of the legislator. The offenses specified above infringe on two objects protected by criminal law, the second being the one specified above. As a result, any crime that is committed through the application of violence and threatens the life, health and bodily integrity of the person, are found in the group of crimes that represent violent crime.

It needs to be specified that not only the violent method is common to all these types of crimes, but also the possession of certain similar traits. The definition of violent crime and its range is associated with the establishment of other groups of features common to all violent crime that distinguish them from other actions that are both criminal and non-criminal.

So common signs of all violent crimes are:

- 1) criminal activity;
- 2) a homogeneous object of attack (social relations conditioned by the protection of the person);
- 3) the same method of action that char-

(violența fizică sau psihică);

4) intenția aplicării violenței.

Ponderea criminalității violente (omorurile, vătămările intentionate grave a integrității corporale sau a sănătății, jafurile, tâlhăriile, violurile și huliganismul) este mică în comparație cu criminalitatea în ansamblu din Republica Moldova. Pe parcursul ultimilor 5 ani, aceasta constituie circa 8,5 la sută din numărul infracțiunilor înregistrate.

În anul 2017 au fost înregistrate 35581 de infracțiuni, dintre care: huliganism - 1447 cazuri, jaf - 846 cazuri, vătămare corporală gravă - 196 cazuri, omor - 154 cazuri, tâlhărie - 98 cazuri, viol - 301 cazuri [5]. Drept urmare, din numărul total de infracțiuni, cele care se atribuie la grupul de crime violente constituie aproximativ 8,5%.

De asemenea, în anul 2018 au fost înregistrate 32035 de infracțiuni, dintre care: huliganism - 1335 cazuri, jaf - 762 cazuri, vătămare corporală gravă - 208 cazuri, omor - 170 cazuri, tâlhărie - 85 cazuri, viol - 266 cazuri [6]. Astfel, pentru anul 2018, faptele ilegale ce se referă la criminalitatea violentă constituie aproximativ 8,8% din numărul total de infracțiuni.

În anul 2019 au fost înregistrate 31657 de infracțiuni, dintre care: huliganism - 1342 cazuri, jaf - 645 cazuri, vătămare corporală gravă - 199 cazuri, omor - 175 cazuri, tâlhărie - 98 cazuri, viol - 331 cazuri [7]. De aici reiese că în anul 2019, crimele săvârșite cu violență, la fel ca și în anul 2018, constituie 8,8% din numărul total de crime.

În anul 2020 crimile săvârșite prin violență reprezintă 8,5% din numărul tuturor faptelor ilegale înregistrate. Din cele 26342 de infracțiuni înregistrate, cele cu referire la criminalitate violentă au fost săvârșite după cum urmează: huliganism - 1064 cazuri, jaf - 549 cazuri, vătămare corporală gravă - 163 cazuri, omor - 169 cazuri, tâlhărie - 62 cazuri, viol - 254 cazuri [8].

În anul 2021 au fost înregistrate 27159 de infracțiuni, dintre care: huliganism - 1105 cazuri, jaf - 521 cazuri, vătămare corporală gravă - 152 cazuri, omor - 140 cazuri, tâlhărie - 61 cazuri, viol - 227 cazuri [9]. Din numărul total de infracțiuni, cele care se atribuie la grupul de crime violente constituie aproximativ 8,1%.

Drept urmare, putem stabili următorul fapt: cu toate că în ultimii ani se constată o reducere ușoară a numărului total de infracțiuni,

acterizează partea obiectivă a crimei (fizică sau mentală violență);

4) intenția de a aplica violența.

Partea de crime violente (omocidii, răni corporale intenționate sau deteriorarea sănătății, jafuri, furturi, violențe și huliganism) este mică în comparație cu crimele în Republica Moldova ca întreg. În ultimii 5 ani, acestea reprezintă aproximativ 8,5% din numărul infracțiunilor înregistrate.

În 2017, 35581 crime au fost înregistrate, dintre care: huliganism - 1447 cazuri, furturi - 846 cazuri, răni corporale grave - 196 cazuri, omocidii - 154 cazuri, furturi - 98 cazuri, violențe - 301 cazuri [5]. Ca rezultat, din numărul total de crime, cele atribuite grupului de crime violente constituie aproximativ 8,5%.

De asemenea, în 2018, 32035 crime au fost înregistrate, dintre care: huliganism - 1335 cazuri, furturi - 762 cazuri, răni corporale grave - 208 cazuri, omocidii - 170 cazuri, furturi - 85 cazuri, violențe - 266 cazuri [6]. Astfel, pentru anul 2018, faptele ilegale ce se referă la crimele violente constituie aproximativ 8,8% din numărul total de crime.

În 2019, 31657 crime au fost înregistrate, dintre care: huliganism - 1342 cazuri, furturi - 645 cazuri, răni corporale grave - 199 cazuri, omocidii - 175 cazuri, furturi - 98 cazuri, violențe - 331 cazuri [7]. Din acest fapt rezultă că în anul 2019, crimele săvârșite cu violență, la fel ca și în anul 2018, constituie 8,8% din numărul total de crime.

În anul 2020, crimele violente reprezintă 8,5% din numărul tuturor faptelor ilegale înregistrate. Din cele 26342 de infracțiuni înregistrate, cele cu referire la criminalitate violentă au fost săvârșite după cum urmează: huliganism - 1064 cazuri, furturi - 549 cazuri, răni corporale grave - 163 cazuri, omocidii - 169 cazuri, furturi - 62 cazuri, violențe - 254 cazuri [8].

În anul 2021, 27159 crime au fost înregistrate, dintre care: huliganism - 1105 cazuri, furturi - 521 cazuri, răni corporale grave - 152 cazuri, omocidii - 140 cazuri, furturi - 61 cazuri, violențe - 227 cazuri [9]. Din numărul total de infracțiuni, cele care se atribuie grupului de crime violente constituie aproximativ 8,1%.

Ca rezultat, putem stabili următorul fapt: deși în ultimii ani se constată o ușoară reducere a numărului total de crime, problema crimei violente rămâne actuală. Astfel, crimele violente sunt foarte impor-

problematica criminalității violente rămâne la fel de actuală. Astfel, criminalitatea violentă reprezintă un obiect de studiu destul de important, iar datorită implicării teoreticienilor și practicienilor în analiza mult mai complexă a acesteia, vor putea fi deduse suficiente căi pentru a contracara pe viitor fenomenul dat.

Concluzii. În principiu, înțelegerea crimelor violente nu este atât de dificilă. Principala caracteristică distinctivă a acestei categorii de infracțiuni periculoase este violența fizică asupra victimei sau amenințarea utilizării acesteia. Rezultatul actelor violente poate provoca moartea, vătămarea corporală sau vătămarea psihică, care datorită diferitelor semne legale pot fi calificate diferit [11, p.6].

Crimele săvârșite cu violență au la bază acțiuni ilegale ce se caracterizează prin cruzime deosebită, sadism și batjocură la adresa victimelor. Cu părere de rău, criminalitatea violentă capătă forme organizaționale și se transformă într-o criminalitate organizată. Prin aceasta înțelegem că o mare parte din grupările criminale, având drept scop de a atinge anumite țeluri criminale, se axează pe aplicarea actelor de violență.

Analizând majoritatea noțiunilor și conceptul în ansamblu, ajungem la concluzia că criminalitatea violentă reprezintă o totalitate de infracțiuni, în urma comiterii cărora victimelor le sunt aduse anumite daune psihice, fizice și morale, cu un caracter mult mai grav decât cele care survin în urma comiterii altor tipuri de infracțiuni. Astfel, criminalitatea violentă are un nivel de pericolozitate extrem de ridicat pentru întreaga societate.

tant object of study, and due to the involvement of theorists and practitioners in its much more complex analysis, you can deduce enough ways to counteract in the future in this phenomenon.

Conclusions. In principle, understanding violent crimes is not that difficult. The main distinguishing feature of this category of dangerous crime is the physical violence against the victim or the threat of its use. The result of the violent acts can cause death, bodily injury or mental injury, which due to different legal signs can be qualified differently [11, p.6].

Violent crimes are based on illegal actions that are characterized by extreme cruelty, sadism and ridicule against the victims. Unfortunately, violent crime gradually takes on some organizational form and turns into organized crime. By this we mean that a large number of criminal groups, with the aim of achieving some criminal goals, focus on the application of acts of violence.

Analyzing most of the notions and the concept as a whole, we come to the conclusion that violent crime is a totality of crimes, as a result of which the victims are harmed certain mental, physical and moral damage, much more serious than those that occurred in the shadow of committing other types of crimes and which have a high level of danger to society as a whole.

Referințe bibliografice

Bibliographical references

1. Giurgiu N. Elemente de criminologie. Iași: Chemarea, 1992. 320 p.
2. Gladchi Gh. Criminologie: Manual pentru facultățile de drept și polițienești. Chișinău: CEP USM, 2019. 619 p.
3. Larii Iu. Criminologie. Chișinău: Elena V.I., 2004. 152 p.
4. Larii Iu., Cojocar R., Ionașcu V., Rotaru I. Criminalitatea violentă în Republica Moldova: tendințe generale, cauze și condiții. Chișinău: Academia „Ștefan cel Mare” a MAI, 2008. 40 p.
5. Nivelul infracțional în Republica Moldova în anul 2017 <https://statistica.gov.md/newsview.php?l=ro&idc=168&id=5926> (vizitat 14.03.2022).
6. Nivelul infracțional în Republica Moldova în anul 2018 <https://statistica.gov.md/newsview.php?l=ro&idc=168&id=6268> (vizitat 14.03.2022).

7. Nivelul infracțional în Republica Moldova în anul 2019 <https://statistica.gov.md/newsview.php?l=ro&idc=168&id=6595> (vizitat 14.03.2022).
8. Nivelul infracțional în Republica Moldova în anul 2020 <https://statistica.gov.md/newsview.php?l=ro&idc=168&id=6929> (vizitat 14.03.2022).
9. Nivelul infracțional în Republica Moldova în anul 2021 <https://statistica.gov.md/newsview.php?l=ro&idc=168&id=7312> (vizitat 14.03.2022).
10. Долговой А. И. Криминология, Учебник для вузов, 3-е издание, переработанное и дополненное, Москва: Норма, 2005. 912с.
11. Кудрявцева В.Н., Наумова А.В. Насильственная преступность. Москва: Спарк, 1997. 139 с.
12. Малков В. Д. Криминология, Учебник для вузов. Москва: Юстицинформ, 2006. 528 с.
13. Побегайло Э.Ф. Насильственная преступность: современные тенденции, перспективы борьбы // Советское государство и право. 1988. № 9. 248 с.

Despre autor:

Ion ROTARU,
doctorand,
asistent universitar,
Academia „Ștefan cel Mare” a MAI,
e-mail: rotaru_ion_93@mail.ru

About author:

Ion ROTARU,
PhD student,
university assistant,
Academy “Ștefan cel Mare” of the MIA,
e-mail: rotaru_ion_93@mail.ru